

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se inapoaiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douări 24 fil., — de treiuri 30 fil.,
rândul cu litere garmoud.

Adevărata motive ale răsboiului mondial.

IV. Anglia.

In sfârșit, despre Anglia, intrată și ea în răsboiu, autorul broșurii are părerile următoare :

Politica externă a Angliei a fost totdeauna nesinceră, înselătoare. Prin ea au fost acoperite scăderile politicei ei interne. Istoria ne ofere destule exemple. Să ne aducem numai aminte de focul cel mare dela 1812. Pentru se poate fi ruinată Franția, pe atunci puternică, Anglia a sedus și induplicat pe țarul Alessandru I, ca să-și calce jurământul față de Napoleon I și aliații acestuia. Impăratul din Franția i-a fost octroiat răsboiul, în care au căzut 500.000 din Europa de vest și 300.000 de Ruși. Banii pentru purtarea răsboiului i-a primit Rusia, și pe urmă și Prusia, dela — Anglia. În schimb Rusia a trebuit să-și prede Angliei flota ei întreagă, între hohotele batjocoroitoare ale Europei, pentru după învingere Rușii se nu devină cumva periculoși pe mare pentru Englezi!

Anglia, care se află pe atunci în preajma unui faliment de stat, și era sguduită în temeliile ei până la prăbușire, și-a salvat existența prin punerea la cale a răsboiului dela 1812.

Astăzi se întâmplă același lucru, numai cât rolurile au fost schimbate. În locul Franției, care pe atunci purtă lumei întregi, a intrat imperiul german. O isolare a Angliei de către celelalte state continentale a devenit tot mai pronunțată, cu privire la fabricatele ei, pe cari țările le puteau procura și la ele acasă. Nu numai în Germania și Austro-Ungaria, ci și în Franția, Italia, Belgia, a scăzut mult importul din Anglia; ba chiar și Rusia s'a emancipat în multe

privințe de sub producțunea engleză. Si fiindcă Anglia e un stat curat industrial, iar remăștele agriculturii engleze nu sunt în stare sătare poporul englez, natural, că Anglia, dacă e să existe și se trăiască, trebuie să asigure pe seama industriei ei de nou domnia de mai nainte, iar în scopul acesta trebuie să nimicească pe rând toate națiunile cu flotă comercială, pentru că să poată scăpa de primejdia de a fi împedecată prin flota străină în importarea mijloacelor de traiu.

Sigur, că primejdii groaznice pot amenința imperiul englez, care poate fi nimicit în câteva luni, și care, dacă Napoleon I închidea calea pentru transportul de cereale la 1812, — ceea ce putea se face, — astăzi n'ar mai exista. S'ar fi prăbușit înainte cu osută de ani.

Posiția insulară a Angliei îi formează mărimea, dar e totodată și partea slabă a ei. Acum i-a succes de nou Angliei se rescoale o lume întreagă de dușmani în contra Germanilor din Europa de mijloc, căci întreaga conjurație în contra Nemților e opera ei. S'a început sub regale Eduard VII, și s'a continuat sub urmașul seu, sub regele George, care a fost tărat în răsboiu. Pentru se fie salvate apărantele, Anglia scoate sabia pe motivul, că apără neutralitatea Belgiei, atacată de Germani! Dar s'a purtat de grije, că Germania se fie sedusă cu privire la intenționile Angliei. S'au aranjat serbări de împăcare, vizite pe mare, schimb de depeșe felicitătoare, etc. pe scurt, i s'a scos Neamțului ochii cu tot felul de monete false, pentru că să se convingă în cele din urmă, că la toate nu poate să răspundă altcum, decât cu o energetică bombardare, deschisă asupra flotei britanice.

Cine poate să se gândească, că tocmai Nemții au se devină execuțorii testamentului marei împărat

francez (Napoleon I), mort în anul 1821, pe insula Elena, sub mâinile criminale ale îngrijitorilor sei? Lupta uriașă în contra domniei engleze asupra lumii întregi cerul a pus-o pe umerii Germanilor, pentru a-i pune la probă, dacă ei sunt oare mai tari și mai statornici, pentru a termina cu succes, decât Francezii, înainte cu osută de ani?

Cel mai îndrăsnet jucător de cărți în politică, Anglia, a pus acum a doua oră pe o singură carte tot ce are. În interiorul ei se aud deja pocniturile. Se clatină pretutindenea. Presa ei sbeară și se fânguește. Ce alta i s'ar putea spune, decât: «Fă-ți socoteala cu cerul, Anglia!»

Autorul broșurii își încheie părurile asupra Angliei, (singura vinovată pentru dimensiunile pe care le-a luat actualul răsboiu), astfel:

«Dacă va fi se cazi, Anglia, măngă-ți cu aceea, că nepedepsit nu remâne nimeni în curs de cinci secole în avere furată, și că pentru nesfârșita ta ură și batjocură, pentru sângele popoarelor, vărsat în mod ușurat, pentru flota incendiată, nimicită și scufundată în adâncurile mării, trebuie în cele din urmă să sosească dreapta judecată. Motive atenuante pentru Anglia nu sunt, ca pentru Franția și Rusia. Față de Anglia putem afirma, că acest inimic e un luptător numai pentru interesele sale bănești. Iar motivul acesta a fost cel mai murdar în toate timpurile. Nici un interes cultural mai înalt, nici chiar unul încipit, nici urmă de vre-o resbunare sau respărtire, nici o durere arzătoare a unei demnități ofensate naționale, nici un motiv, dar absolut nici un motiv plausibil pentru răsboiu între popoarele lumii, din căte cunoaștem dela căderea zidurilor Jerichou lui, până la retragerea Rușilor din Mugden și evacuarea Adrianopolului din partea

Bulgărilor obosiți, — nu ne poate înșira hoața oceanului, Anglia! Ea și-a ales singură rolul, care îi va aduce rușinea. Ni se prezintă acum aşa, cum a fost și cum va fi până la cădere ei: conducătoarea elementului imoral în istoria lumii, apărătoarea materialismului și a spiritului de speculă, hoața prință cu fapta înstrăinării averii popoarelor streine, batjocoroitoarea fraților și afișilor ei Germani, înșelați și despoiați de ea, miserabili, care atâta pe alții asupra Germanilor, pentru după răsboiu să-și poată continua meseria obișnuită de a ieftui cadravile politice! De aceea, Germani și popoare ale lumii, nimiciți-o! ...

Colorile naționale. Domnul ministrul de interne Sándor Iános a dat o ordinație, prin care admite folosirea colorilor naționale nemăghiare, la ocasiuni de interes public și în locuri publice. O vom da în numărul viitor.

După călătoria de inspecții. Ministrul președinte, contele Ștefan Tisza, a făcut redactorilor dela ziarele din capitală mai multe comunicări despre rezultatul călătoriei sale în părțile nordice ale țării. Despre invaziunea rusească în Ungaria prim-ministrul a declarat, că Rușii în general au devastat puțin, în deosebi au crutat viața și avere locuitorilor rămași acasă. *Devastări s-au întâmplat numai în locuințele părăsite.* Rutenii li s'a promis avereia și casa refugiaților. Prăvăliile și locuințele părăsite au fost sparte, ear obiectele aflate acolo s'a dăruit Rutenilor; Rușii li-au permis acestora să pustiească și să jăfuească. Acum, firește, s'a pornit procedura penală împotriva criminalilor cetățeni. Procese de spionaj și tradare de patrie s'a ivit în număr disperat. Se poate stabili, a zis mi-

Calătorile și respective descoperirile de până acum nu știu nimic de continentul al 6, de Antarctică. Alte incercări cu alte jertfe au rupt vălul, care acoperă secretul acesta.

Rândul, sirul adevărătorilor scrutatori antarcțici se deschide cu căpitanul Jacob Cook. Guvernul Angliei dispune a se descoperi uscatul polar sudic, sau a se stabili, că acela nu există. În scopul acesta se trimite 2 corăbii, una de 462 tone cu 112 oameni, alta de 336 tone cu 81 oameni sub comanda lui Cook. Ingrijire deosebită s'a dat provis'unei cu alimente suficiente și potrivite a rezista morbului teribil, (scorbut), de care sunt băntuți scrutatorii în regiunile polare.

La 22 Noemvrie 1722 ajung în sudul Africii, în 10 Decembrie la gr. 50°40 l. s. și 20 l. o. dău de regiunile de ghiăță. Zidează întâlnesc munți urieșii de ghiăță. La 17 Ianuarie 1773 trece peste cercul polar sudic, — prima trecere peste acest cerc. — Ajunge la gr. 59 l. s. 10 l. o. linie, la care nimeni nu a ajuns până atunci, mai departe din cauza urieșilor munți de ghiăță nu mai poate pătrunde. De acia curs spre nord, spre insulele descoperite de la: Kerguelen, Marion, Crozet, și constată că între acestea și între Antarctică nu este legătură.

Da aici face o călătorie tot dealungul gradului 60 l. s. până la 147 l. o. și în 26

FOIȘOARĂ.

Spre polul sud

de Mateiu Voileanu.

Între descoperirile din jumătatea a doua a veacului trecut și primul deceniu al veacului de azi, loc de frunte ocupă cele facute pe terenul Geografului.

Înainte de aceasta cu 50 de ani cea mai mare parte a Africii, a Australiei, teritoriile spre ambele poli erau necunoscute, pe harta erau indicate cu un petec mare alb.

Bărbații îndrăsneți au străbătut însă în locurile necunoscute, său deschis portile tainice ale Africii, energia omului au învins toate greutățile.

Mai mare rezistență au făcut omului scrutator ambii poli ai globoiului nostru. În nișunile omului de a străbate în tainele regiunilor de ghiăță, ca urieșii neînvinși său opus sloii de ghiăță. Veacuri de arăndul taină au rămas regiunile polului, și a fost rezervată veacului nostru delătărarea celor pedezi neînvinse. Azi a dispărut vălul misterios și regiunile polilor stau deschise spirulii omenesc, care după urieșe sfârșări cu jertfe urieșe, a eșit învingător.

Vom face și noi azi un drum la polul de sud, și vom face în liniiamente generale

cunoștința încercărilor, care în cele din urmă au deschis drumul spre regiunile aceste îndepărtate.

Vom vorbi deci în general și pe scurt despre călătoriile spre polul sudic și în urmă despre descoperirea lui prin norvegianul Roald Amundsen în 14 Decembrie 1911.

Încercările de a străbate spre sud, de a cunoaște locurile și teritoriile închipuite de acolo, sunt de tot vechi. Înainte de a avea noțiune clară despre forma pământului nostru, s'a inceput călătoriile spre sud. Pătini au putut străbate până la locuri și, pe care noi azi le numim Antarctică, înse nisunie de a străbate spre sud au fost, încă apă permis mijloacele de navigație din timpurile acelora. Motivele acelor nisunie au fost deosebite. Pe unii i-a condus setea de căștig, pe alții ambicia de a domni, de a-și mari împărăția. Unii din idealism religios căutau teren nou pentru misiunile lor, voiau cuceriri cu puterea evangeliei și a crucei, pe alții i-împințeau lătirea culturii, a științei și a civilizației.

Ori cari au fost înse motivele acelor călătorii, din ele a căștigat omenirea, nisau înmulțit, nisau perfecționat cunoștințele despre forma pământului nostru, și azi nu mai există secretul despre locurile din jurul polului.

Început se face la anul 1470; atunci trece peste ecuator corăbile principalei Hanrich de Portugalia.

La anul 1487 Vartolomeu Diaz străbate la golful delta Algoa în Africa de sud, și trece peste gradul 40 l. sud.

In anul 1519 Ferdinand Magellan descoperă legătura între oceanul atlantic și cel pacific, și trece peste gradul 52 l. s.

Prima călătorie antarctică se face în 1599 și este a se multă unei întâmplări norocoase sau nenorocoase, după cum o luăm.

Olandezul Dirk Gerritz încearcă prin canalul Magellan o călătorie de căștig în India. La gradul 50 l. s. se ridică o vijelie mare, din care se trezește la gradul 64 l. s. în față unor muni urieșii de nea. Se crede a fi stat în față teritoriului Shetlandia sudică.

Negățorul Anton la Roche a descoperit la 1675 insulele Fa'k'and, după altă versiune insula Georgia sudică.

Prima călătorie științifică în regiunile sudice a face astronomul Halle și în urmă adună cunoștințe positive despre Antarctică.

Francezul Bouvet este primul, care în 1738 atinge linia de ghiăță în sud și neaduce știri despre o lume nouă de ghiăță.

In 1758 corabia spaniolă „Leon“ descoperă la gr. 55 pământ acoperit cu zăpadă. Probabil este insula Georgia sudică. Tot atunci francezul Marion Dufresne descoperă insula Marion și grupa de insule Crozet.

Francezul Kerguelen Tremarec descoperă insulele Kerguelen.

nistrul, că Rutenii din Ungaria au comis astfel de crime mai adesea numai în urma forței întrebunțate de Ruși. S'a constatat chiar, că unii cetăteni de neam rutean au suferit moarte de martiri, deoarece n'au voit să dea lămuriri dușmanului, iar alții cu primejdirea vieții proprii au ascuns și au îngrijit de soldații noștri răniți.

Amnistie. Procurorii regești au primit ordin urgent, se facă propunere guvernului spre a fi grafiati toți cei condamnați, ori puși sub acuza, pentru crime ori delicte politice, sau pentru vătămarea persoanei Majestății Sale.

Schimb de scrisori. Ziarele din capitală publică o scrisoare a domnului ministru-prezident, conte Tisza István, adresată Înaltpreasfințitului nostru Arhiepiscop și Metropolit Ioan Mețianu în luna Septembrie a. c. precum și răspunsul Excelenției Sale. Le vom da în întregime amândouă, în numărul viitor.

Răsboiul.

Dela granițele rusești nu avem știri despre lupte noi. Atât în Polonia rusăscă, cât și în Galia, țările nouă a trupelor germane și austro-ungare se face fără pedecă, penetrându-dușmanul nu le urmărește. Unele poziții bune au fost cedate dușmanului de bunăvoie, în interesul grupării nove. În Polonia Rușii s'au oprit pe linia Kulno-Lodz-Opočno-Kielce-Klimontov, iar în Galia s'au retrăs din Kolomea și Stanislau.

Dela granițele sârbești primim știri despre lupte noi. Trupele sârbești, istovite de tot, evită orice ciocnire cu trupele noastre, care însă le caută prin ascunzătorile lor și le scot mereu de acolo, silindu-le să se retragă. Perderile Sârbilor sunt însemnate. Odată 400, altădată 1500 de soldați sârbi au fost făcuți prizonieri din partea trupelor noastre. Au pus mâna ai noștri și pe mai multe tunuri și mitraileze.

In Francia, ofensiva germană înaintea, deși foarte încet, în urma eroismului trupelor franceze. Tot așa stau lucrurile și în Belgia. În favor sunt pretutindenea Germaniei, dar cu multă greutate pot să cucerească terenul.

Pe mare încă s'a dat luptă între flota engleză și cea germană, terminându-se cu înfrângerea Englezilor. S'a dovedit, că flota germană e superioră celei engleze.

In conflictul rusu-turc știrile mai nouă spun, că ostilitățile începute dovedesc, că de astădată Turcia a intrat

Martie ajunge la Noua Zeelandă — la Australia.

La 3 Noemvrie pornește din nou spre sud, în direcția gr. de lung. v. 177; la 60 lerg. s. întâlneste ghiata, în 20 Decembrie trece peste cercul polar, la 22 Decembrie străbate până la 67 lăt. s.; referințele grele de ghiata il silesc se dea eași spre nord. În 9 Ianuarie ajunge la 47° 50' lat. s. și 125 lung. vest. Se constată deci că între Zeelandă și Kap Horn (America de sud) nu este nici o legătură cu Antarctica.

Succesele acestei călătorii fac din Coock bărbatul cel mai important al timbului lui, și dacă considerăm mijloacele, de căci el a dispus, trebuie să admirăm rezultatele la care a ajuns.

Pelângă descoperirile geografice călătoriile acestea au deschis istoriale mari de căstig material. Coock a fost cel dintâi, care a adus vestea despre imensa multime de animale din marea sudică. Deja prin anul 1791 el săptăm 102 corăbii pe insulele acestea. 3000 de oameni au răflat ocupăriunea cu prinderea căilor de mare, din care au scos pe an venit cam 4 milioane mărci.

Un alt călător urmează în persoana căpitanului Wilhelm Schmitz, care la 1819 descoperă pământul Sud-Schottland. În jurul acestor locuri s'a desvoltat în mare măsură vânarea după căni de mare.

O nouă expediție se face din partea Rusiei sub conducerea căpitanului Fabian

bine pregătită în răsboiu. Trupele rusești sunt silite să se retragă totdeauna când au ciocniri cu trupe turcești.

Știrea răspândită zilele trecute, că Rușii ar fi ocupat de nou orașul Cernăuț, capitala Bucovinei, nu se confirmă. Din contrar, se comunică în mod oficios, că în Cernăuț s'au introdus de nou stările normale de mai multe; toate oficiile publice funcționează, trenurile circulă, iar guvernatorul țării a plecat în călătorie de inspecție prin părțile țării, care au fost ocupate de Ruși.

Carierele vieții

de Iuliu Crișan.

(Urmare).

Școalele industriale superioare.

Cele mai înalte școale speciale de meserii sunt școalele superioare. Astăzi noi, cei din statul ungur, avem numai 4 școale superioare, anume: școala industrială superioară de stat din Budapest, cele din Kassa și Seghedin, și școala industrială superioară de stat pentru clădiri din Budapest.

Scopul școalei ind. superioare de stat din Budapest este a pregăti pentru fabricile, întreprinderile industriale și economia de câmp mașiniști, chimici, conducători tehnici, cu un cuvânt a forma specialiști, care cu timpul să se poată aplica de conducători în fabrici și în stabilimente industriale. Afară de această să se poată stabili și în mod independent, ca măiestri, în branșele propuse aci.

Școala aceasta are 4 despărțiminte, și anume: 1. despărțimântul pentru mașiniști, 2. desp. pentru chimici, 3. desp. pentru industria metalelor, și 4. desp. pentru industria lemnului.

Timpul de instrucție în fiecare secție e de 3 ani. Ca elevi ordinari pot să fie primiți aceia, care au absolvat 4 clase medii și au făcut praxă de un an în branșă aleasă; afară de acestia se mai primesc și acei băieți, care au absolvat cu eminență 2 clase ale școalei industriale speciale.

După absolvire elevii primesc absolvitoriu, pe baza căruia primesc carte de lucru, cu care după alt an de praxă pot să se stabilească în mod independent.

Absolvenții despărțimântului pentru mașiniști sunt instruiți în manuarea, în conducerea de locomobile, de mașini de aburi stabile.

In fiecare despărțimânt se primesc și elevi extraordinari. Ca elevi extraordinari sunt primiți aceia, care au absolvat 3 clase ale școalei învățăcelor industriale, precum și aceia, care pot dovedi, că au cunoștințe necesare pentru înțelegerea celor ce li se predau.

Școala superioară industrială de stat din Kassa are numai secția pentru mașiniști, încolo toată organizația e ca și a celorlalte.

Gottlieb Bellingshausen. Expediția se face cu 2 corăbii Wostock și Mîrni.

La 27 Decembrie 1819 trece pelângă insula Georgia sudică și ajunge la 60 l. s. și 8 l. v.

In latura aceasta nici o corabie n'a atins încă această depărtare. La 26 Ianuarie 1820 trece cercul polar și în ziua următoare atinge 69°, 21' l. s. Din cauza sililor de ghiata o înaintare e imposibilă. Silii a lăsat curs spre nord, în 29 Martie ajung la Sydney. In Noemvrie 1820 iau din nou curs spre sud, la 10 Decembrie ajung la 60 l. s. In direcția 165 l. v. Peste 2 luni petrec în regiunile acestea. In Ianuarie 1821 ajung la 69°, 52' l. s. la 92° 10 l. v. Aici dău de pământ, pe care l-au botezat după numele țărului mare Petru I. La 68° 45' l. s. în 73° 10 l. v. descoperă pământul numit Alexandru I. Bellingshausen este unul dintre cei mai renumiți scrutatori ai antarcticei.

Un demn următor al lui Bellingshausen este englezul Jacob Weddel. La 17 Septembrie 1823 pleacă din Anglia și în 12 Ianuarie ajunge la insulele Orcney-sud. La 28 Ianuarie atinge 64° 58' l. s. la 59° 40' lung. v. La 16 Februarie trece peste 70 l. s. în alte 2 zile trece peste 78 l. s. In 20 Februarie 1823 atinge depărtarea cea mai mare 74° 05' l. s. După numele lui se numește partea aceasta din mare Weddel.

(Va urma).

Școala suprioară de clădiri din Budapesta are scopul de a forma conducători de clădiri, paleri, cari după și împlinesc timpul menit pentru praxă, să poată fi aplicăți ca experti în stabilimentele de clădire, și însuși afacerile scripturistice la această branșă, să poată deveni și independenți.

Timpul de instrucție e de 6 semestre. Se primesc copii, care au împlinit 15 ani și au absolvat 4 clase medii. Se cere, ca să fi făcut și o praxă de 4 luni în branșă clădirilor.

Primirea se face pe baza unui examen de primire, care are de scop mai mult constatarea dacă băieți au făcut în adevăr praxă recerută. Examenul la clădiri constă în aceea, că băieți se pun în timp ploios sub un cort, ca să facă un zid. La facerea acestui zid e de față un paler și 2 profesori.

După absolvirea școalei elevii trebuie să mai facă praxă timp de 2 ani, vara la clădiri, iar iarna în cancelarie. După această praxă au dreptul să depună examenul de arhitect (măiestru de clădire).

Spesele înpreunate cu această școală sunt 50 60 cor. lunar.

Cei ce absolvă această școală, căsătigă ca desemnători de clădiri căte 100-130 cor., ca desemnători experți căte 4-6 cor. pe zi și au dreptul de voluntariat.

Electrotehnica.

Pentru pregătirea electrotehniciilor există o singură școală de specialitate, cea din Pojoni. In această școală se primesc elevi, care au terminat 4 clase medii și se disting în matematică și fizică.

Fiind că școala aceasta se susține numai din puterile proprii și nu e subvenționată de stat, nu poate susține și atelier, în care elevii să facă praxă necesară; de aceea e bine, dacă cei ce doresc să fie primiți în această școală, își căsătigă praxă în atelierele de lăcațușarie, de mehanică și la întreprinderile electrice.

Cursul ține la școala electrotehnică 2 ani. Școala e împreună cu atelier și laboratoriu, unde elevii își căsătigă praxă, care e destulă pentru aceia care voiesc să devină ofițeri. Aceia, care voiesc să căsătige dreptul de voluntariat, trebuie să facă în vacanțe cursuri separate.

Cheltuielile cu toată întreținerea la această școală se urcă anual la 1000 cor.

Absolvenții școalei pot deveni electrotehnici, funcționari la electrotehnică, sau conducători la întreprinderile electrice. Aceștia sunt foarte căutați și bine plătiți.

Școala de industrie artistică.

Școala aceasta (Iparművészeti iskola, Budapest, IX, Kinizsi utca 31.) stă sub ministerul de culte și are scopul a desvolta arta decorativă și a înzestră meseriașii cu cunoștințe necesare teoretice și practice din industria artistică, precum și a forma învățători pentru școalele industriale etc.

Școala de industrie artistică, după organizarea ei de astăzi, califică deplin în următoarele ramuri industriale:

1. In sculptura decorativă, 2. în văsitoria decorativă, 3. în turnătorie și smâlțuire, 4. în sculptura de lemn și în cea de aramă, apoi 5. în desemnarea obiectelor aparținătoare industriei artistice, 6. în fabricarea de planuri etc.

Prin urmare școala aceasta e împărțită în 6 despărțiminte și anume:

I. Despărțimântul pentru sculptura decorativă.

II. Despărțimântul pentru văsitoria decorativă.

III. Despărțimântul pentru aurărie și smâlțuire.

IV. Despărțimântul pentru xilografie, săpare în lemn.

V. Despărțimântul pentru calcografie, săpare în aramă.

VI. Despărțimântul pentru aranjatorii odăilor.

Instrucția în fiecare despărțimânt ducează 5 ani.

In această școală se primesc elevi ordinari și extraordinari.

Ca elevi ordinari se primesc aceia, 1. cari au împlinit anul al 15-lea al etății, 2. au isprăvit cu succes clasa a 4-a a vrem-

unei școale medii, iar în desemnă au dexteritate și dovedesc, că au lucrat 2 ani în branșă aleasă, și 3. au învoirea părinților, și intrucăt e posibil obligeantul acestora, că se vor îngriji de susținerea elevilor la școală.

Ca elevi extraordinari se pot primi aceia, cari nu intrunesc condițiile de sub 2 și 3, dar sunt datori a dovedi cu desemnă, ca pentru branșă aleasă au pregătirea anterioară necesară.

Acei băieți, care au terminat clasa a II-a a școalei speciale pentru industrializarea pietrii și a lutului cu eminentă, se pot primi în clasa I. a despărțimântului pregătitor, ca să se specializeze mai bine în direcția artistică; cei care au terminat acele școale, fără esamen de primire se primesc în clasa I. a acestei școale.

Atât elevii ordinari, cât și cei extraordinari la înscrivere trebuie să plătească o taxă de înscrivere de 4 cor. și didactul pe jumătate de an, care la elevii ordinari e de 10 cor, iar la cei extraordinari 20 cor. Tot atunci plătesc elevii căte 1 cor. pentru anură.

Băieți buni pot fi scutiți de didactru, dacă în scopul acesta, la înscrivere, astern rugarea, la care alătură atestat de săracie. Mulți elevi capătă stipendii.

Cei ce isprăvesc aceste școale, au dreptul de voluntariat, și după terminare îndată pot să se stabilească în mod independent.

Spre a fi primit cineva în această școală, trebuie să trimîtă rugarea prin direcția școalei ministrului de culte.

Școala pentru desemn industrial din Budapesta.

Scopul școalei acesteia e a califica calfele și măiestrii în desemnul de specialitate și în modelare, a pregăti tinerii pentru școale și cursuri înalte și a da ocazia celor cu inclinații spre desemn și modelare a se perfecționa în acestea; afară de această școală califică învățători de desemn pentru școalele elementare și pentru școalele învățăcelor industriale.

Spre scopul acesta susține următoarele cursuri: 1. Cursuri de Duminecă și seara; 2. Cursuri de iarnă; 3. Atelier pentru desemn și modelare și 4. Cursuri pentru învățători.

(Va urma).

Legendele și tradițiile populare

de George Repiga, înv. în Vidra de mijloc.

De ti-se va da ocazie să cercezeți o șezătoare trânească în sările lungi de iarnă, fi sigur, că între cei ce s'au adunat, ca să petreacă unele clipe vesele de distracție, vei afla și căte un tinăr ori bătrân povestind despre „Uleana Cosinzeana“, „Fioarea Soarelui“, etc.; de vei întâlni în Duminecile ori sărbătorile de vară un grup de săteni retrasi la odihnă după munca obosită de peste săptămână, sub umbra unui arbore frunzos, care-i scutesc de razele dogoritoare ale soarelui, pe toți li vei vedea cu privirele îndreptate la unul dintre săteni, care povestește despre Feti-Frumosi, zine, fete de crăi, smei, etc... Așa e firea țăranului român, nu-i place sărgătatea și monotonia și nu se simte îndesulat, dacă nu povestește ceva înveselitor ori distrugător celor ce-l înconjură. În chipul acesta s'au păstrat și se pastrează dia Gură în gură, dela moși la nepoți, diverse istorisiri din cele mai deținute și apropiate vremuri fiind ele un isvor adăpostitor pentru sufletul poporului roman de la sate.

În povestirile poporului joacă un rol însemnat legendele și tradițiile populare.

mâni și au trăit în vecinătate, sau în contact mai strâns, cu deosebire popoarele slave din sud-estul Europei. Astfel este legenda despre „mănăstirea Argesului”, „Inelul și năframa”, pe care le aflăm și la Sârbi, Greci, Maghiari, un luer natural la popoarele învecinate. Cu toate acestea România, le-a sănită da o formă particulară și un conținut potrivit vieții lor.

Poterea lor sentimentală și de un farmec adeverat au atras în decursul timpului atenția literarilor, indemnându-i să le culeagă în scris și să île păstreze nouă ca o comoră prețioasă.

Sunt însă unele fragmente de cunoștințe ale trecutului, care ne-au rămas pe cale orală și trăiesc și azi mai mult în graiul viu. Acestea sunt tradițiile.

Acestea nu pot avea siguranță cunoștințelor păstrate în scris și numai o critică serioasă poate scoate din ele concluziuni și găsi de importanță pentru știință. Însă ca povestiri au aceeași valoare ca legende. Cele mai vechi sunt de cuprins religios, căci se mărginesc mai mult pe lângă povestiri din viața sfintilor și a martirilor, iar cele mai târzii au mai mult un conținut luminos.

Aproape toate vîlcelele locuite de Români își au legendele și tradițiile. Si nici nu se crede a fi undeva un tîntut locuit de poporul român, fără a da de urma lor. Așa și în valea Ariesului, la poalele codrilor din munții Apuseni și ai Bihorului, se pot afla unele legende. Deoarece conform îndrumării referitoare la lucrarea acestui teme și vorba despre legendele și tradițiile cunoscute în diferitele sate, dintre ale noastre mai însemnate sunt acestea: legenda despre uriasul „Struțul” pe care pentru sumetia lui, Dumnezeu îl schimbă în pasăre frigără, numită strut, iar cetatea lui și cele dintr-oasă se prefac într-un deșert stâncos, cu aspect înfiorător și îi rămâne numai puțernica poartă de stâncă, care se vede și în ziua de azi pe culmea dealului dinspre mezzâzi de la Arieș, pe hîrțarul dintre comunele Vidra de Jos și de sus; legenda Cataractului, în grai popular „Pisoaia”, în care se povesteste pedeapsa unui făcător de rele, care jăsfuia întreg jurul. Iși avea tocmai asigurată prada: 12 boi pe platoul ridicat Poeni, dar fiind zile de vară, boii de impușcăturile strelchilor au luat-o la fugă spre un loc umbros, unde era o pesteră, care și azi se poate vedea, și acolo s-au prăbușit boii cu stăpân cu tot. Dar săngele lui nici pământul nu l-a primit, ci străurându-se prin stâncile vâsoase — sub cetatea vîrșului — și-a făcut loc apropo de malul Arieșului, ca eșind afară să ceda vecinic dela o înălțime oarecare.

Legendele și tradițiile sunt de o valoare importantă în literatura populară. Ele nu sunt povestiri meseșugite, învățate din cărți, ci expresiunea vie a simțirii, a suflului poporului, sunt oglinda fantaziei sale de alcătuire și variază după ținuturi, timpuri și imprejurări, free din generație, în generație, se înmulțesc condiționat și suferă sărbători mai mult ori mai puțin însemnate. Valoarea lor literară nu se poate pune la îndoială. Dacă se ține cont de dezvoltarea literară, cu siguranță se poate afirma, că ele au fost punctul de mâncare al literaturii în prima linie. Până în veacul al XIX-lea legendele și tradițiile au fost singura expresiune literară, singura hrana sufletească a maselor de jos ale poporului, iar pentru devoltarea literaturii populare române o adeverată comoră prețioasă și un izvor cu apă multă.

Cu toate că încreputurile literaturii culte române datează cam de prin secolul al XVI-lea, totuși acea literatură pe acele vremuri și până târziu încoace să aibă o numai perioadă de trăduceri de cărți bisericești, și căteva cronică despre unii Domnitori din Principatele române. Un avânt mai îmbucurător și o dezvoltare mai extensivă în literatura română numai la începutul veacului al XIX-lea, mai întâi la România din Ardeal, și numai mai târziu la cei din principate.

De sine înțeles, că puterea narrativă există în insuși poporul nostru și și are începutul cu dânsu’.

In tot timpul și-a avut oricare popor unele persoane, care prin vitejje, fapte sublime, au pus în uimire pe contemporanii lor, lăudând și preamarind lucrările săvârșite, devenind cu timpul povestiri, care cernându-se din ce în ce au ajuns în gura urmașilor, a posterității, ca un întreg rotonzit, în formă de legende și tradiții, din care își adăpă poporul suflul setos.

Aceste produse pline de fantazie ale poporului timp indelungat au rămas necunoscute lumiei învățătă, au fost ca o comoră ascunsă, care și-așteaptă săpatorul să o sape și scutere de rugina timpului.

Primul care a săpat și scoș la iveală această comoră prețioasă a fost poetul V. Alexandri, căruia fantasia poporului i-a oferit material bogat pentru frumoasele sale

balade, create din legendele și tradițiile culese din popor. Pe marele poet l-a în demnăt la aceasta pe deosebită curențul romantic, de care erau manăstiri literari din tările apusene, de altă parte însă iubirea fătă de poporul său l-a atras la sănătă, că și-i cunoaște felul de simțire și gândire, graiul și simplu, dar cu atât mai expresiv și dulce, care, desbrăcându-l de haina rușină să-l imbrace în haină de sărbătoare strălucoitoare.

Exemplul lui l-a urmat și alții, cămăt într-un timp și-a aruncat privirile către colecția ascunsă Anton Pann, și nu este mult au avut numărători imitatori și petitorii la mireasa ce-i aștepta: Ioan Creangă, I. P. Reteganul, P. Ispirescu, etc. unii le-au adunat în proză, alții le-au versificat.

Astfel s-a ajuns emanciparea literaturii române de sub influența literaturilor străine și imbrăcând haina națională să-l luat direcția proprie, și aici zace importanța literară a legenderelor și tradițiilor.

(Va urma).

NOUTĂȚI.

Mînistrul de interne în Sibiul. Escelența Sa, domnul ministrul de interne Sándor Iános a sosit sămătă seara cu tren special la Sibiul, însoțit de domnul comisar guvernial Dr. Betegh Miklos. Eri înainte de amează a vizitat toate spitalele din Sibiul, în care se află soldați bolnavi și răniți, precum și spitalul de epidemie pentru bolnavii de holera. A făcut apoi vizită de curtoasie Esclenției Sale, Mitropolitului nostru, Ioan, iar la ora unu după amează a părăsit Sibiul.

In memoria unui apostol al culturii. Ziarul *Foaia Oravii* închină numărul său din 5 Noemvrie 1914 memoriei lui Tincu Velea, dela a căruia naștere se împlinesc în 1 Noemvrie o sută de ani. Nicolae Tincu Velea, născut la 1814 în Tievaniul mare din Bănat, a fost profesor la teologia din Vârșet, iar mai târziu protopop în acel oraș. Vestit predicator și cântăreț, și bun naționalist, a publicat articole în ziarul nostru, în *Gazeta de Transilvania* și în *Foaia pentru minte, înimă și literatură* din Brașov, iar în 1865 a tipărit la Sibiul în *Tipografia Arhiduceză* o istorie bisericășă politică națională a românilor, cu date prețioase pentru trecutul românilor bănățeni. Entuziasmul sărăbat a început din viață în 14 Mai 1867 și s-a înmormântat în cimitirul sărbesc dela Vârșet.

Avere rămasă după regale Carol. Din București se scrie, că după evaluările de până acum avere rămasă după regale Carol, se ridică la 50 milioane de lei în numerar, efecte și imobile. Darea de moștenire după legatele lăsate societăților filantropice și culturale s-a statorit cu 2 la sută. După suma moștenită de regina Elisabeta se va plăti o taxă de 3 la sută; după sumele lăsate nepoților regelui 4 la sută, iar după legatele lăsate altor persoane, 6 la sută. Moștenitorii, care trăiesc în străinătate, vor avea să plătească taxa de 12 la sută.

Moarte eroică. Foaia *Biserica și Școală* din Arad primește jalinica stire, că profesorul dela preparandia arădană Dr. Avram Sădeanu, a început din viață ca erou, lovit de trei gloante de mitralieze. Răposat fusese ofițer în regimentul de hovenzi nr. 8 dela Lugoj. Veșnică să fie memoria!

Apărare împotriva uzurătorilor. Consiliul comună din Oradea mare a destinat o sumă de 50 000 coroane, din care a cumpărat diferite alimente, la deosebi verdețuri, cu scop ca la epară să le poată vinde poporaționi mai săraci cu prețuri obișnuite. În alte orașe s-au redeschis brutăriile comunale.

Dardanelele. Am anunțat, că vasele de răboi engleze și franceze au început să bombardeze întărările Dardanelelor. Strămoșarea aceasta, închisă de turci, leagă cum se știe Marea de marmara cu Marea egicească. Are o lungime de aproape 67 kilometri și se intinde dela nordost spre sud-vest. Tărmi săi, de amândouă laturile, sunt fătări cu forturi și baterii. Tunurile Krupp se îngrijesc, ca pătrunderea vaselor inimice în Dardanele să fie făcută imposibilă. Distanța cea mai mică dela un tărme la altul este 2–3 kilometri. O flotă dușmană nu prea îndrăznește să forteze trecerea prin strămoșare, care și apărătă nu numai de întărările numeroase de pe tărmi, ci și de minele submarine și de insași flota Turciei. Încercările făcute mai de mult s-au terminat de obicei cu mare dezastru pentru dușman.

Incoronarea de rege al Poloniei. Ziua rusească *Rieci* anunță, că principalele de Oldenburg, trimisul țarului, a sosit la Varșovia. Principalele a declarat, că țarul cunoaște vremurile grele prin care a trecut tara, și că suveranul Rusiei este recunosător. În oraș s-a răspândit vestea, că țarul în persoană are să se întoarcă în timpul cel mai apropiat la Varșovia, ca să se încoronizeze de rege al Poloniei și să publice un nou manifest.

Expoziție. Funcționarii orașului Oradea mare s-au constituit în comitet pentru organizarea unei expoziții de arme și alte obiecte, aduse de pe câmpul de răboi. Comitetul să a adresat către ministru pentru apărarea țării și l-a rugat să trimite pentru scopurile expoziției căte un tun lat de răsuși și dela sărbi.

Comunicația cu România. Din cauza primejdiei de holera, comunicația trenurilor cu România se sistase sau se redusese. Începând cu ziua de 5 Noemvrie n. toate trenurile comunică neimpediat cu România. Carantina nu mai e obligatorie.

Se ceartă amică. În tabera de prizonieri dela Darmstadt s'a născut o violență ceartă între soldații francezi și soldații englezii. În unii, și alții își făceau reproșuri pentru nenorocirile răboiului. Cearta era să se schimbe în părueală, dacă nu intervineau nemții, care au aflat că nu mai e consult să lase „amicii” împreună, și îndată au dispus ca englezii să fie transportați și internați într-un fort.

Afgani și englezi. Din Constantinopol se anunță, că emirul din Afganistan a portat o armată de 170.000 soldați cu 135 de tunuri, sub conducerea fiului său, în direcția granitelor engleze. Cateva seminții răboinice dă ale iniziilor s-au ridicat împotriva Angliei și s-au alăturat către armata afgană.

Intrevedere duioasă. La Durkerque s'a întâlnit regale Albert al Belgiei cu președintul Poincaré al republiei franceze. S-au imbrățișat plângând amândoi. Numai regine, desigur, să nu se realizeze. Urmările jaluțe s'au văzut îndată la începutul răboiului balcanic, când armata Turciei a trecut din desastru în desastru.

Experiența tristă a deschis ochii stăpânitorilor, care în sfârșit s'au încredințat, că lucru nu mai poate merge pe calea obișnuită, și că armata trebuie neapărat învoită, — căci altcum împărăția merge spre desființare totală.

Comanduirea otomană, imediat după sfârșirea răboiului, și-a început activitatea, îndeplindu-și problema de reorganizare.

Puțin a străbătut în publicitate despre amânuntele organizării nouă.

Nu se știe exact, că de mare este armata, ce Turcia

poate să trimite în răboi, și nici cum

se împart unitățile sale de armată.

In vreme de pace armata otomană stă din 13 cor-

puri și din două divizii de sine stătoare.

Comande de armată sunt în: Constantinopol, Erzindian, Damasc și în Bagdad.

Un corp de armată are trei divizii; o di-

vizie stă din 3 regimenter, un regiment din

trei batalioane. Tot regimentul a primit o

secție pentru mitralieze; fiecare divizie are

un batalion de vânători și un regiment de

artillerie, și fiecare corp căte unul sau două

regimente de cavalerie.

Trupele active, în timp de pace, im-

preună cu trupele de rezervă, se compun

din 17 000 ofițeri, 250.000 soldați, 45.000

cai, 1500 tunuri și 430 mitralieze.

Timpul de serviciu militar — obliga-

tivitatea este generală — durează de la

21 de ani până la 45, va să zică

24 de ani. Fiecare soldat e dator să sluje-

ască 3 ani în armată activă, 6 ani la

rezerve, 9 ani la armata teritorială și 7

ani la gloate.

Infanteria e provăzută în general cu

arma de repetiție Mauser de 7.65 milimetri.

Artilleria, pe largă modelurile mai vechi,

are și tunuri cu totul nouă, îndeosebi mor-

tore cu tragere rapida de 10.5 și de 15

centimetri.

Modalitățile de mobilizare, de aprovia-

zare și de transportul munitiilor s'au sim-

plificat și s'au îmbunătățit.

Dacă multele neajunsuri s'au înălțurat,

este nelndoios că soldatul turc, înzestrat

din fire cu mari calități ostășegi, își va

redobândi în răboiul celăi așteptă, toată

vechea sa putere de acțiune.

Armata Turciei, în imprejurările schim-

bate, poate prin urmare să devie factor de-

cizorul în marele răboi al Europei.

Bioscopul Apollo, din Gesellschaftshaus va reprezenta Luni și Marti în 9 și 10 Noemvrie n. 1914 următorul program: Cornwell, duoa natură. Sore fericire, dramă. Caricaturi din răboi, din fabrica de filme Unio-Vitascop din Berlin. Speculații, dramă americană „Vitograf”. Alteța Sa, comedie în 3 acte. În rolul principal Henry Porten. Frații de arme la monumentul contelui Julius Andrassy, care a mijocit alianța noastră cu Germania.

Armata Turciei.

— După știri mai noi. —

In răboiul balcanic s'au învederat toate greselile și slăbiciunile armatei otomane. După încheierea păcii de București, guvernul sultanului a luat hotărârea vitejască să organizeze din nou armata. Stăruință de fier și pricepere a desvoltat în acest scop ministerul de r

Nr. 619/1914.

(598) 3-3

Concurs.

Cu provocare la ordinul Ven. Consistor din 6 Maiu a. c. Nr. 5738 Bis., se publică concurs nou pentru întregirea parohiei Petreni, cl. III-a, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele sunt cele fasonate în coala B.

Concurenții să-și înainteze cererile instruite conform normelor din vigoare, sub semnatului oficiu protopresbiteral și cu prealabile incuințare a acestuia să se prezinte în vre-o Dumineacă sau sărbătoare la biserică, pentru a cânta, celebra și a face cunoștință cu poporul.

Abrud, 15 Octombrie 1914.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. român al Abrudului în înțelegere cu comitetul parohial.

Petru Popovici
protopresbiter.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană, Sibiu:

Pocăitii.

Studiul pentru combaterea sectei pocăitilor
de

Dr. Sebastian Stancz.

Prețul: 4 cor. + porto 20 fil.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidicezană în Sibiu:

Relațiile bisericești ale Românilor din Ardeal cu Rusia în veacul al XVIII.

de

Dr. Silviu Dragomir.

Prețul 2 corone + 10 fileri porto.

Biblioteca Bunului Păstor,
redactată de Dr. N. Bălan.

Nr. 1.**Taina pocăintii**

Studiul pastoral

de

Ioan Hanzu,
preot ort. rom.

Prețul 50 fil. + 5 fil.

Nr. 2.**Clerul și chestia alcoolismului**

de

Dr. Augustin Egger,
fost episcop de St. Gallen.

Traducere din limba germană

de

Vasile Oana,
absolvent în teologie.

Prețul 80 fil. + 5 fil.

Nr. 3.**La Centenarul Seminarului Andreian**

disertație ținută de profesorul

Dr. Aurel Crăciunescu.

Prețul 50 fil. + 5 fil.

Nr. 4.**Chemarea preoțimii noastre.**Considerații de actualitate
de mai mulți.

Prețul 70 fil. + 5 fil.

Nr. 5.**Sase predici**
pentru Duminecele Postului mare

și

Un cuvânt
pentru ziua Invierii Domnului
de mai mulți.

Prețul 1 cor. + 5 fil.

Se află de vânzare la Librăria arhidicezană, Sibiu.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidicezană:

Călindarul arhidicezan
pe anul 1915

cu řematismul autentic al bisericei ortodoxe rom. din Ungaria și Transilvania. Partea literară conține lucrări foarte interesante.

Prețul 80 fil. plus porto poștal 20 fil.

La Librăria arhidicezană, Sibiu, se află de vânzare editura proprie:

EVANGELIAlegătură foarte fină în catifea, coloare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, tot aceiaș și în dos, foile aurite, cu copciu, în o frumoasă cutie de păstrat **150 cor.**Aceiaș legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copciu, în o frumoasă cutie de păstrat **135 cor.**Aceiaș legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc cu o cruce, foile aurite, cu copciu, în o frumoasă cutie de păstrat **100 cor.**Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părți împriimată evangeliștii și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copciu, cu cutie de păstrat **85 cor.**Evangelia legată în piele roșie, cu cadru aurit și la mijloc cu o cruce împriimată, foile colorate galben, cu copciu **25 cor.**

Recuise de scris se pot procura dela **Librăria arhidicezană**

ICOANE SFINTEpictură de mână în oleu, pe pânză, în orisicare
mărime, pe lângă prețurile cele mai moderate
ofere:**Librăria Tipografiei arhidicezane**

Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 45

I.

Adormirea Maicei Domnului
Bunavestire
Nașterea Domnului Iisus Christos
Fuga la Egipt
Iisus în biserică de 12 ani
La nunta din Cana
Iisus pe mare
Invierea lui Lazar
Schimbarea la față¹
Răstignirea lui Iisus Christos
Punerea în mormânt
Invierea Domnului
Inălțarea — Florile
Tăierea împrejur
Nașterea Maicei Domnului
Pogorârea Duhului sfânt
Nașterea sfântului Ioan Botezătoru
Grigorie, Vasile și Ioan
Adormirea sfintei Ane
Aflarea capului sf. Ioan Botezătoru

**II.**

Iisus pe Cruce
Inălțarea sfintei cruci
Ilie prorocul în carul
de foc
Tăierea capului sfântului Ioan
P. Grigorie teologul
Sf. Vasile

**III.**

Botezul Domnului
Constantin și Elena
Sfântul Dumitru călare
Sfântul George
Maica Domnului
Petru și Pavel
Arhanghelii Mihail și
Gavril
P. Ioan Gură de aur
PP. Ioachim și Ana

IV.
Arhangel Mihail
Gavril
Apostol ori-care
Domnul Christos
Iisus în muntele Maslinilor
Sfântul Dumitru
Sfântul George
Ilie Prorocul
Ioan în pustie
Sfântul Nicolae
Simeon
Andrei
Evangelistul Ioan
Luca
Marcu
Mateiu
Prorocul Zaharia
Apostolul Iacob
Filip

	Grupa I.				Grupa II.				Grupa III.				și Icoane din Grupa IV.								
	Mărimea în cm.				Mărimea în cm.				Mărimea în cm.				Mărimea în cm.								
	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	
foarte fine Cor.	39·20	44·80	58·80	81·20	106·40	35—	40·60	51·80	70—	89·60	30·80	37·80	46·20	61·60	78·40	28—	34·60	42—	56—	70—	cor. foarte fi e.
fine . . .	26·60	29·40	46·20	56—	72·50	23·10	27·30	40·60	49—	65·80	20·30	23·80	35—	43·40	60·20	18·20	21—	30·80	39·20	56—	, fine.
simple . . .	14—	16·10	18·20	26·50	36·40	12·60	14—	16·10	23·80	32·20	11·20	11·90	14—	21·70	29·40	9·80	10·50	11·90	9·60	26·60	, simple.

Prețurile indicate în sema de sus sunt a se înțelege numai la icoane pictate pe pânză și fără cadre (rame). La dorință se pictează însă și pe lemn, tinichea și aluminiu.

Deasemenea și cu angajamentul pentru **prapor** din orice fel de materii și de orice coloare pe lângă condițiile cele mai favorabile